رسول الله صلی الله علیه وسلم چنان تشهد را به ما می آموخت که سوره ای از قرآن را به ما آموزش می داد.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم چنان تشهد را به ما می آموخت که سوره ای از قرآن را به ما آموزش می داد؛ و می فرمود: «التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ، الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ»: «تمام درودها و سلام های با برکت و پاک و خوب و نیکو، برای الله است؛ درود و رحمت و برکات الله بر شما ای رسول خدا و درود و سلام بر ما و بر بندگان صالح و درستکار الله؛ گواهی می دهم که هیچ معبود بر حقی جز الله نیست و شهادت می دهم که محمد فرستاده ی الله است». و در روایت ابن رُمْح آمده است: «چنانکه به ما قرآن می آموخت».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

این حدیث شریف، بیانگر صیغه ی تشهد می باشد و اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم همچون آموزش دادن آیات قرآن به صحابه، مشتاق آموزش دادن آن به صحابه بوده است؛ و صیغه ی مذکور عبارت است از: «التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ، الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ»؛ و این صیغه مشابه صیغه ی مشهور وارد شده از ابن مسعود رضی الله عنه می باشد و تفاوت آن در افزایش «الْمُبَارَكَات» و حذف واو در دو کلمه ی بعد می باشد. و متنوع خواندن تشهد بر مبنای صیغه هایی که وارد شده، مشروع می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10943